ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 12 บ่งชี้ว่านักศึกษาใหม่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 มีมูลเหตุจูงใจโดยรวมระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มูลเหตุจูงใจด้านปัจจัยสถาบันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศชายเห็นว่าปัจจัยด้านสถาบันเป็นเหตุจูงใจเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ซึ่งแตกต่างกับนักศึกษาหญิงที่เห็นว่าเป็นเหตุจูงใจเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 แต่เมื่อพิจารณาด้านปัจจัยผลักดัน พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่าปัจจัยด้านการผลักดันเป็นเหตุจูงใจที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจทางวิชาการระหว่างนักศึกษาชายและหญิง พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวม และรายด้านทั้งสี่ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทางวิชาการทั้งโดยรวม และรายด้านทั้งสี่ด้านสูงกว่านักศึกษาชายอย่างชัดเจน ส่วนความคาดหวังต่อการเรียนก็ปรากฏว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความคาดหวังเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังสูงกว่านักศึกษาชาย

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากตารางที่ 13 บ่งชี้ว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 ที่เข้ามาศึกษาต่อด้วยระบบโควตาพิเศษ และระบบกลางการรับนักศึกษาหรือระบบแอดมิชชั่น มีมูลเหตุจูงใจโดยรวมระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มูลเหตุจูงใจรายด้านทั้งสองด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยสถาบันและปัจจัยผลักดันก็พบว่าเป็นเหตุจูงใจที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจทางวิชาการก็ปรากฏเช่นกันว่า นักศึกษามีแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวม และรายด้านทั้งสี่ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของความคาดหวังต่อการเรียน ก็ปรากฏว่า นักศึกษาทั้งสองกุล่มก็มีความคาดหวังเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากตารางที่ 14 บ่งชี้ว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 มีมูลเหตุจูงใจโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ปัจจัยสถาบัน และปัจจัยผลักดันระหว่างสาขาวิชาเดิมของนักศึกษาใหม่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจทางวิชาการระหว่างสาขาวิชาเดิมของนักศึกษาใหม่ ที่จำแนกเป็นสำเร็จในสายศิลป์ สายศิลป์-ภาษา สายวิทย์-คณิต และอื่น ๆ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวมและรายด้านสามด้าน ได้แก่ ด้านความเชื่อในความสามารถ การเห็นคุณค่าของงาน และด้านลักษณะของงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความเชื่อในความพยายามปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ส่วนความคาดหวังต่อการเรียน ปรากฏว่า นักศึกษาที่สำเร็จจากระดับการศึกษามัธยมปลายในสาขาที่แตกต่างกันมีความคาดหวังเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นเพื่อพิจารณาการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จจากระดับการศึกษามัธยมปลายในสาขาที่แตกต่างกัน จึงได้วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อน (Multiple comparisons) ปรากฏผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจทางวิชาการ และความคาดหวังต่อการเรียนของนักศึกษาใหม่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามสาขาวิชาเดิม

ตัวแปร	สาขาวิชาเดิม	ศิลป์-คำนวณ	ศิลป์ – ภาษา	วิทย์ – คณิต
แรงจูงใจทางวิชาการ	ศิลป์-คำนวณ ($\bar{X}$ = 3.89)	-		
	ศิลป์ – ภาษา ($\bar{X}$ = 3.87)	.02	-	
	วิทย์ – คณิต ($\bar{X}$ = 3.73)	.16**	.14**	**-**
	อื่น ๆ ($\bar{X}$ = 3.76)	.13	.11	**.03**
- ความเชื่อในความสามารถ	ศิลป์-คำนวณ ($\bar{X}$ = 3.90)	-		
	ศิลป์ – ภาษา ($\bar{X}$ = 3.80)	.10	-	
	วิทย์ – คณิต ($\bar{X}$ = 3.72)	.18**	.08	-
	อื่น ๆ ($\bar{X}$ = 3.77)	.13	.03	.05
- การเห็นคุณค่าของงาน	ศิลป์-คำนวณ ($\bar{X}$ = 4.09)	-		
	ศิลป์ – ภาษา ($\bar{X}$ = 4.12)	.03	-	
	วิทย์ – คณิต ($\bar{X}$ = 3.91)	.18**	.21**	-
	อื่น ๆ ($\bar{X}$ = 3.96)	.13	.16	.05
- ลักษณะของงาน	ศิลป์-คำนวณ ($\bar{X}$ = 3.34)	-		
	ศิลป์ – ภาษา ($\bar{X}$ = 3.35)	.01	-	
	วิทย์ – คณิต ($\bar{X}$ = 3.19)	.15*	.16*	-
	อื่น ๆ ($\bar{X}$ = 3.25)	.09	.10	.06
ความคาดหวังต่อการเรียน	ศิลป์-คำนวณ ($\bar{X}$ = 4.22)	-		
	ศิลป์ – ภาษา ($\bar{X}$ = 4.22)	.00	-	
	วิทย์ – คณิต ($\bar{X}$ = 3.99)	.23**	.23**	-
	อื่น ๆ ($\bar{X}$ = 4.08)	.14	.14	.09

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (Sig. < .05)*

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 (Sig. < .01)*

จากตารางที่ 15 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทางวิชาการ และความคาดหวังต่อการเรียนเป็นรายคู่โดยเปรียบเทียบตามสาขาวิชาเดิม พบผลดังต่อไปนี้

1) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวม พบว่า คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาวิชาวิทย์ – คณิต และ (2) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับสาขาวิชาวิทย์ – คณิต ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ (1) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาศิลป์-ภาษา (2) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาอื่น ๆ (3) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับสาขาอื่น ๆ และ (4) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาวิทย์-คณิต กับสาขาอื่ นๆ

2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของแรงจูงใจทางวิชาการด้านความเชื่อในความสามารถ พบว่า คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีเพียง 1 คู่ คือ นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาวิชาวิทย์ – คณิต กับสาขาศิลป์-คำนวณ ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ (1) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาศิลป์-ภาษา (2) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาอื่น ๆ (3) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับวิทย์-คณิต (4) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับสาขาอื่น ๆ และ (5) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาวิทย์-คณิต กับสาขาอื่น ๆ

3) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของแรงจูงใจทางวิชาการด้านการเห็นคุณค่าของงาน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาวิชาวิทย์ – คณิต และ (2) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับสาขาวิชาวิทย์ – คณิต ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ (1) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาศิลป์-ภาษา (2) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาอื่น ๆ (3) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับสาขาอื่น ๆ และ (4) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาวิทย์-คณิต กับสาขาอื่น ๆ

4) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของแรงจูงใจทางวิชาการด้านลักษณะของงาน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ (1) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาวิชาวิทย์ – คณิต และ (2) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับสาขาวิชาวิทย์ – คณิต ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ (1) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาศิลป์-ภาษา (2) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาอื่น ๆ (3) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับสาขาอื่น ๆ และ (4) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาวิทย์-คณิต กับสาขาอื่น ๆ

5) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของความคาดหวังต่อการเรียน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาวิชาวิทย์ – คณิต และ (2) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับ

สาขาวิชาวิทย์ – คณิต ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ (1) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาศิลป์-ภาษา (2) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-คำนวณ กับสาขาอื่น ๆ (3) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาศิลป์-ภาษา กับสาขาอื่น ๆ และ (4) นักศึกษาใหม่ที่สำเร็จจากสาขาวิชาเดิมในสาขาวิทย์-คณิต กับสาขาอื่น ๆ

สำหรับผลการวิเคราะห์ของตารางที่ 16 เป็นผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาโดยจำแนกตามหลักสูตรที่นักศึกษาเลือกศึกษาในปัจจุบัน ผลปรากฏว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 มีมูลเหตุจูงใจโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ปัจจัยสถาบัน และปัจจัยผลักดัน ที่จำแนกตามหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจทางวิชาการระหว่างหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันของนักศึกษาใหม่ ก็ปรากฏเช่นกันว่า นักศึกษามีแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวมและรายด้านทั้งสี่ด้าน ได้แก่ ด้านความเชื่อในความสามารถ ความเชื่อในความพยายาม การเห็นคุณค่าของงาน และด้านลักษณะของงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนความคาดหวังต่อการเรียน ก็ปรากฏว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 ที่จำแนกตามหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันมีความคาดหวังเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นเพื่อพิจารณาการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรในปัจจุบัน จึงได้วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อน (Multiple comparisons) ปรากฏผลดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของมูลเหตุจูงใจ แรงจูงใจทางวิชาการ และความคาดหวังต่อการเรียน ของนักศึกษาใหม่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบัน

ตัวแปร	หลักสูตรที่เรียนในปัจจุบัน	เ ทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ
มูลเหตุจูงใจ	เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ($\overline{X}$ = 2.47)	-	
	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ ($\overline{X}$ =2.65)	.18**	-
	นิเทศศาสตร์ ($\overline{X}$ = 2.51)	.04	.14**
- ปัจจัยสถาบัน	เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ($\overline{X}$ = 2.77)	-	
	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ($\overline{X}$ = 2.47)	.30**	-
	นิเทศศาสตร์ ($\overline{X}$ = 2.57)	.20**	.10
- ปัจจัยผลักดัน	เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ($\overline{X}$ = 2.17)	-	
	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ($\overline{X}$ = 2.83)	.66**	-
	นิเทศศาสตร์ ($\overline{X}$ = 2.45)	.28**	.38**
แรงจูงใจทางวิชาการ	เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.61)	-	
	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ($\overline{X}$ = 3.56)	.05	-
	นิเทศศาสตร์ ($\overline{X}$ = 3.99)	.38**	.43**
- ความเชื่อในความสามารถ	เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52)	-	
	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ($\overline{X}$ = 3.55)	.03	-
	นิเทศศาสตร์ ($\overline{X}$ = 4.00)	.48**	.45**
- ความเชื่อในความพยายาม	เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ($\overline{X}$ = 4.00)	-	
	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ($\overline{X}$ = 3.85)	.15*	-
	นิเทศศาสตร์ ($\overline{X}$ = 4.35)	.35**	.50**
- การเห็นคุณค่าของงาน	เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.82)	-	
	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ($\overline{X}$ = 3.72)	.10	-
	นิเทศศาสตร์ ($\overline{X}$ = 4.20)	.38**	.48**
- ลักษณะของงาน	เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.09)	-	
	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ($\overline{X}$ = 3.11)	.02	-
	นิเทศศาสตร์ ($\overline{X}$ = 3.41)	.32**	.30**
ความคาดหวังต่อการเรียน	เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.91)	-	
	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ($\overline{X}$ = 3.81)	.10	-
	นิเทศศาสตร์ ($\overline{X}$ = 4.31)	.40**	.50**

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 (Sig. < .01)*

จากตารางที่ 17 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยจำแนกตามหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบัน พบผลดังต่อไปนี้

1) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของมูลเหตุจูงใจโดยรวม พบว่า คู่ที่แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ โดยนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบมีค่าเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบมีค่าเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์

2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของมูลเหตุจูงใจด้านปัจจัยสถาบัน พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ โดยนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ และ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยที่นักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์

3) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของมูลเหตุจูงใจด้านปัจจัยผลักดัน พบว่า ทุกคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ และ (3) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยที่นักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบมีค่าเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจด้านปัจจัยผลักดันสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ และนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ตามลำดับ

4) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวม พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยที่นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ หับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ

5) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของแรงจูงใจทางวิชาการด้านความเชื่อในความสามารถ พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยที่นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ

การออกแบบ ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ

6) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของแรงจูงใจทางวิชาการด้านความเชื่อในความพยายาม พบว่า ทุกคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ และ (3) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยที่นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทางวิชาการด้านความเชื่อในความพยายาม สูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ ตามลำดับ

7) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของแรงจูงใจทางวิชาการด้านการเห็นคุณค่าของงาน พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทางวิชาการด้านการเห็นคุณค่าของงานสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยที่นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศออกแบบ ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ

8) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของแรงจูงใจทางวิชาการด้านลักษณะของงาน พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทางวิชาการด้านลักษณะของงานสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยที่นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ

9) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนของความคาดหวังต่อการเรียน พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังต่อการเรียนสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ กับหลักสูตรนิเทศศาสตร์ โดยที่นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศออกแบบ ส่วนคู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ กับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมูลเหตุจูงใจในการเลือกสถาบัน แรงจูงใจทางวิชาการ และ ความคาดหวังต่อการเรียน กับเกรดเฉลี่ยสะสมเดิม และความต้องการพัฒนาตนเอง

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างมูลเหตุจูงใจ แรงจูงใจทางวิชาการ และความคาดหวังต่อการเรียน กับเกรดเฉลี่ยสะสมเดิม ของนักศึกษาใหม่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555

ตัวแปร	เกรดเฉลี่ยสะสมเดิม	
	r	*Sig.*
มูลเหตุจูงใจ	**-.09**	**.05**
- ปัจจัยสถาบัน	-.05	.31
- ปัจจัยผลักดัน	-.06	.19
แรงจูงใจทางวิชาการ	**.21**	**.00****
- ความเชื่อในความสามารถ	.14	.00**
- ความเชื่อในความพยายาม	.21	.00**
- การเห็นคุณค่าของงาน	.13	.00**
- ลักษณะของงาน	.12	.00**
ความคาดหวังต่อการเรียน	**.15**	**.00****

** *มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 (Sig. < .01)*

จากตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมเดิมกับมูลเหตุจูงใจ แรงจูงใจทางวิชาการ และความคาดหวังต่อการเรียนของนักศึกษาใหม่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ความเชื่อในความสามารถ ความเชื่อในความพยายาม การเห็นคุณค่าของงาน และลักษณะของงาน รวมทั้งความคาดหวังต่อการเรียน โดยพบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจทางวิชาการด้านความเชื่อในความพยายามสูงเป็นอันดับหนึ่ง (r = .21) รองลงมา คือ แรงจูงใจด้านความเชื่อในความสามารถ (r = 14) แรงจูงใจด้านการเห็นคุณค่าของงาน (r = .13) และแรงจูงใจด้านลักษณะของงาน (r= .12) ตามลำดับ ในขณะที่เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ในทางสถิติกับมูลเหตุจูงใจ

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบสถติไค-สแควร์ ของความต้องการพัฒนาตนเองกับตัวแปรที่ศึกษาของนักศึกษาใหม่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555

ตัวแปร			ความต้องการพัฒนาตนเอง		χ^2 *(Sig.)*
			ต้องการ	ไม่ต้องการ	
เพศ	ชาย	จำนวน (%)	137 (84%)	26 (16%)	4.73*
	หญิง	จำนวน (%)	344 (90.5%)	36 (9.5%)	(.02)
หลักสูตรที่เรียนในปัจจุบัน					
	ICT-ธุรกิจ	จำนวน (%)	86 (81.9%)	19 (18.1%)	33.03**
	ICT-ออกแบบ	จำนวน (%)	121 (79.6%)	31 (20.4%)	(.00)
	นิเทศศาสตร์	จำนวน (%)	273 (96.1%)	11 (3.9%)	
ระบบการคัดเลือกเข้าเรียน					
	โควตาพิเศษ	จำนวน (%)	16 (88.9%)	12(11.1%)	.03
	ระบบคัดเลือกกลาง	จำนวน (%)	459 (89.31%)	55 (10.7%)	(.59)
สาขาวิชาเดิม					
	ศิลป์-คำนวณ	จำนวน (%)	110 (91.7%)	10 (8.3%)	3.31
	ศิลป์-ภาษา	จำนวน (%)	92 (90.2%)	10 (9.8%)	(.34)
	วิทย์-คณิต	จำนวน (%)	247 (87.6%)	35 (12.4%)	
	อื่นๆ	จำนวน (%)	32 (82.1%)	7 (17.9%)	

* *มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (Sig. < .05)*

** *มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 (Sig. < .01)*

จากตารางที่ 19 เป็นผลการทดสอบความเป็นอิสระระหว่างตัวแปรเชิงคุณลักษณะจำนวนสองตัวแปรของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 ซึ่งผลการทดสอบพบว่า เพศของนักศึกษาไม่เป็นอิสระกับความต้องการพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิเคราะห์จากตารางเห็นได้อย่างชัดเจนว่า นักศึกษาหญิงมีความต้องการพัฒนาตนเองในสัดส่วนที่มากกว่านักศึกษาชาย

สำหรับหลักสูตรในปัจจุบันของนักศึกษาในปัจจุบัน ปรากฏว่า ไม่เป็นอิสระกับความต้องการพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์มีความต้องการพัฒนาตนเองในสัดส่วนที่สูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และสูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีเพื่อการออกแบบ ตามลำดับ

ในขณะที่ระบบการคัดเลือกเข้าเรียนของนักศึกษา ปรากฏว่า ไม่เป็นอิสระกับความต้องการพัฒนาตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และก็เห็นได้ชัดเจนว่านักศึกษาทุกกลุ่มมีความต้องการพัฒนาตนเองในระดับที่สูงกว่าความไม่ต้องการพัฒนาตนเอง

ส่วนสาขาวิชาเดิมของนักศึกษาที่ ปรากฏว่า ไม่เป็นอิสระกับความต้องการพัฒนาตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่อย่างไรก็ตามก็เห็นได้ชัดเจนว่านักศึกษาทั้งสองระบบมีความต้องการพัฒนาตนเองในระดับที่สูงกว่าความไม่ต้องการพัฒนาตนเอง